

בעזהשי"ת

על חומותינו

בטאון לביצור חומות מחננו | גליון ט"ו | סיון תשע"ה

יו"ל ע"י ה'ועד הרוחני' שע"י בד"ץ דק"ק סערט ויז'ניץ בארה"ק

בשערי החומה

עומדים אנו לפני האי יומא רבה, יום המקווה שהבריאה מששת ימי בראשית המתינה והשתוקקה אליו, בו זכינו לקבל מאיתו יתברך את התורה"ק אשר הוא חיינו ואורך ימינו.

בפסוקי התורה שלפני מעמד קבלת התורה מוצאים אנו שהקב"ה אמר למשה רע"א מהימנא לומר לבנ"י: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" - מילים אלו הן תנאי כפול ומכופל ותנאי שיש בו מעשה לקבלת התורה, הוי אומר - התנאי וההכנה לקבלת התורה היא העמידה בעוז על המציאות המיוחדת של העם הנבחר בזה שהוא 'גוי קדוש' והוא מובדל ומופרש מחוקי האומות ותועבותיהם.

כ"ק מרן רבינו שליט"א דיבר בקדשו (רעד"ר שלח תשמ"ו) עה"פ "וכל העם רואים את הקולות" ופירש"י: רואים את הנשמע, שבנ"י זכו להתקרב לאבינו שבשמים ע"י שהיה להם שמירת עיניים והיו גדורים מעריות ולכן זכו לראות את הקולות במתן תורה.

הערובה לשמירת כרם ישראל לאורך כל הדורות היתה ע"י ההיבדלות המוחלטת מנימוסי הגוים והליכותיהם בבחינת "הן עם לבדד ישכון" - כשעם ישראל הוא לבדד אז הוא עם הנבחר המיוחד לרבון כל עולמים.

מה רב הצער על הפירצה החמורה בגדרו של עולם תחת מסווה של "כשרות" כביכול בדבר שיווק מכשירים הקיים בהם אפשרות של 'חיבור לקבוצות' דבר הנוגד לחלוטין את התנאי של ממלכת כהנים וגוי קדוש שכן המחובר לקבוצות שקוע בזה ראשו ורובו עד כדי כך שהתנונים הנמצאים בידי אנשי החינוך המתמחים בנושא מראים שאיש המשתמש בדבר זה מקבל ביום בין 200 ל-400 הודעות המכילות תמונות וסרטונים ושאר מרעין בישין.

פירצה זו הינה חיבור אדוק לחוקות הגויים המתהלכים בשווקים וברחובות ומכשיריהם תחובים בידיהם ומונחים במסך המרצד עד כדי שכרון חושים, ומה גם שמכניסים מכשירים אלו לתוככי בית המדרש וכשרוצים להעיר למחזיק בו הוא מחווה בהתרסה על מין "חותמת כשרות", שומו שמים!

יעזור השי"ת על דבר כבוד שמו ונזכה לקבל את התורה מתוך קדושה וטהרה ונזכה במהרה דידן ל"ותחיזנה עינינו בשובך לציון ברחמים" ומלכנו בראשנו אכ"ר.

האזרכ

מזכירות 'וועד הרוחני':

רח' ברכת משה 33 רמת ויז'ניץ חיפה

להארות, הערות ותגובות: 052-7153682

גרפיקה: 'שחמט' 052-7153894

ציור מרן בעל 'שבט הלוי' צוק"ל: הר"ר לייבוש קפל ה"ו, ותשוח"ח לו

הוראתו בקדושה

רסיסי אורה בשולי אדרתו של מרן פוסק הדור רבי שמואל הלוי ואזנר זצוק"ל
בעל "שבט הלוי", על הנהגותיו, הדרכותיו ועמידתו בעוז
על משמרת קדושת כרם ישראל

יסוד היהדות

רבות סופר ונכתב ורבות יסופר וייכתב על האדם הגדול בענקים **מרנא בעל 'שבת הלוי' צוק"ל**, אשר במשך קרוב לשמונים שנה הנחיל תורה יראה והוראה לעם ה', אשר היה חרד למוצא פיו בכל תחום ותחום מחלקי החיים היהודיים.

בד בבד עם הרבצת התורה לאלפי תלמידיו ושומעי לקחו והעמדת 'ההוראה' על תילה, עינו הפקוחה ומעורבותו במצב הדור הביאוהו לכך שמוחו ולבו וכל ישותו היו נתונים בדאגה ואחריות לשמירת קדושת ישראל אשר בזה הוא ראה את כל המשך קיומו של עם ישראל, ובוה תלוי כל מציאות החיים של שומרי התורה והמצוות, ועל כך התבטא אין ספור פעמים שקדושה וטהרה הוא יסוד היסודות של עמנו הקדוש.

אפילו בימיו האחרונים עלי תבל כאשר שכב מחוסר הכרה היה פיו ממלמל פסוקי קדושת ישראל כדוגמת "קדושים תהיו" וכיוצא - כפי שהעיד בנו הגה"צ רבי בן-ציון שליט"א בהספדו על אביו הגדול.

עוד בימי עלומיו בוינה כבר היה נלחם על הפירצות בעניני קדושה וטהרה - כפי שגילה פעם לבנו הגה"צ רבי אברהם אליהו שליט"א, אולם היה זה רק כעין הקדמה קצרה למערכותיו ומאבקי בארץ הקודש נגד כל פירצה ולו הקטנה ביותר העלולה להביא את רוחות הרוחב לתוך מחננו ח"ו.

כשופר היה מרים קולו והיה זועק מנהמת לבו הטהור בכל דרשת חיוזק וכינוסי התעוררות, ובפרט בדברותיו המפורסמות - דרשת שבת שובה ודרשת שבת הגדול בהם היה מעביר את מסריו והשקפותיו לכלל ישראל באופן ברור ונחרץ, על כל חידושי בעולם המודרני העלולים לכלות כל חלקה טובה בעמנו הק'.

היה מעורר ומתריע בשעתו אודות הפירצה כלי הצפיה הטמא שנכנס לבתי ישראל הכשרים, על הפירצות שבביגוד הקצר ובפיאות הארוכות, על ערבי השירה המעורבים ועל סכנות הסרטים, ועל שאר הנסיגות החמורים המקיפים את דורנו.

נסיון האינטרנט

אחרון הכביר כאשר יצא חוצץ באופן מבהיל ביותר נגד כלי האינטרנט האיומים שעוד לפני כעשרים שנה כבר ראה בעיניו הצופיות את השואה האיומה שכלי זה עלול להמיט על עם ה'. באופן חריף התבטא על דבר זה שהוא השטן, הוא היצר הרע והוא מלאך המוות! רח"ל, ואף פסק פסקים מרחיקי לכת על מהותו של המחזיק בכלים אלו שאיבד את 'החזקת כשרות' המינימלית שיש לכל יהודי שומר תורה ומצוות ולכן שחיטתו פסולה, אסור לו להיות סופר סת"ם, אסור לקחתו לעד קידושין, ואף דינו כ'פרוץ' לגבי הלכות 'יחוד'.

כשנשאל בנו מ"מ הגה"צ רבי חיים מאיר שליט"א איך ידע והבין אביו הגדול בנבכי פגעי הטכנולוגיה, השיב שתמיד היה בעל ראייה רחבה ורחוקה שהוכיחה שנושא את משא העם על שכמו.

לפני מעט יותר מעשר שנים כשהחלה המערכה על מכשירי הסלולרי הכשרים, רבים תמחו "וכי מה כבר יש במכשירים הקטנים הללו", או לחלופין בדעת בעה"ב משובשת לא ירדו לעומק הבעיה של שליחת וקבלת הודעות כתובות, אך מרן הרב זצ"ל ראה בהקמת 'ועדת הרבנים לעניני תקשורת' את הערובה לשמירת הדורות, וכפי שרואים אנו במציאות שלולי ועדה זו כל צורת היהדות החרדית בארץ הקודש לא היתה נראית כפי שהיא נראית כיום.

בראשית המערכה אמר לנכדו שהיה שליחו לטפל בנושא זה ה"ה הגאון רבי יוסף בנימין שליט"א שכל המערכות שעמד בהם עד כה הם היו מערכות מלחמה של צד הקדושה עם השליחים של השטן והסטרא אחרא, **אך מערכה זו - המלחמה באינטרנט, היא מלחמה של צד הקדושה עם השטן בעצמו! מבהיל!**

'ועדת הרבנים לעניני תקשורת' קיבלה את הוראותיו והנחיותיו הברורות לכל אורך הדרך והשקפותיו מנחות את הקו הברור והאיתן כחומה בצורה לפיו מכשיר כשר הינו מכשיר המיועד אך ורק לדיוור ללא שום אפשרות של התכתבות.

”כמובן שמירת טהרה והעיניים הוא עיקר העיקרים...”

(שׁו״ת שבט הלוי ח״ז עמ׳ כ״ז)

סיבת הצרות והגלות

תמידין כסדרן היה מעורר על כך שכל הצרות והאסונות הפוקדות את עמנו רח״ל הם ממחמת הרפיון בכל עניני קדושה, בדברים אלו ראה את המקור לכל המקרים שאינם טובים.

נביא כאן קטע אחד מיני רבות לאחר שתינה את צערו על הפירצות בראש חוצות וז״ל (דרשות שבה״ל ח״א עמ׳ מג):
...”ואני חושב אילו נתנה רשות לעין לראות היינו רואים המלאך המשחית וחרבו שלופה בידו, בחרב נוקמת נקם ברית, וכבר אחז״ל במקום שיש ג״ע אנדרלמוסאי בא לעולם וכי״...”

וכן היה תולה אחת איחור ביאת משיח צדקינו ג״כ בעקבות הפגמים בעיני קדושה. נביא קטע אחד מיני רבות בענין זה, וז״ל (דרשות שבה״ל ח״א עמ׳ רעא): ...”אם רציתי בזמנינו אנו לפרט הסיבות האמיתיות שמעכבים ביאת משיח צדקינו, שמעכבים פדות וגאולת ישראל הוא לפענ״ד במחנה החרדי העיתונים החילונים עיתוני תועבה, טלעוויזשן ופרוד לבבות”...

במכתב שכתב בט״ו כסלו תשע״ג חרט בסופו מילים נוראות על האינטרנט המעכב ביאת משיח צדקנו רח״ל, וכה כתב: ...”ודעו לכם שאינטרנט הזה הוא הנסיון של הדור האחרון לתורה ויראת שמים, ואם נבער נגע זה ודומיו, וילכו בצניעות הראויה לנשות ישראל הצנועות, נקרב בזה ביאת משיח צדקנו”...

זכינו לקבל ממנו את ההסכמה האחרונה בחיי - ההסכמה לקונטרס ”כ״ו איסורי תורה” ובתוך הדברים אמר ג״כ כדברים הנ״ל: ...”וכשהזוהמא והמאוס יסורו מבתי ישראל זה יקרב ביאת משיח צדקינו”...

יעזור השי״ת שזכותו הגדולה תגן עלינו ונזכה לילך בדרכיו הקדושים ומה כאן עומד ומשמש להורות עם ה׳ את הדרך ילכו בה בכל ענין וענין אף שם עומד ומשמש ונזכה בקרוב ממש לקבל רוח אפינו משיח ה׳ במהרה בימינו ברחמים גדולים אמן.

לכולנו זכור את הדרשה ההיסטורית של מרן הרב ואזנר זצ״ל ששודרה לכינוס כלל ישראל בארה״ב - ערב ר״ח סיון תשע״ב, כשאצלו היתה זו שעת בוקר מוקדמת ועל אף הקושי שבדבר ראה בכך חשיבות עליונה ביותר. בדבריו הנחרצים פסק למנהלי מוסדות החינוך שאסור להם לקבל תלמיד או תלמידה אשר בבתיים יש אינטרנט פרוץ, וכן פסק כמה וכמה פסקים בענין השימוש בכלי זה.

נכדו - כ״ק האדמו״ר מקאסוב שליט״א העיד שאף פעם הוא לא שמע את זקינו הגדול לדבר ככזו חריפות כפי שדיבר למעמד כינוס כלל ישראל, דבר שהוכיח כפי שנכתב שבענין זה ראה את כל המשך קיומו של כלל ישראל.

בכמה וכמה הזדמנויות סיפר מרן הרב ואזנר זצ״ל שחריפותו בנושא זה לא נובעת מתיאוריות אלא הסיפורים המחרידים שעלו על שולחן מלכים שלו הם אלו שהוכיחו את חומרת הענין, וכפי שהעיד שעומד בקשר עם בתי דינים בארץ ישראל ובחו״ל והמציאות מראה שהרבה בתי ישראל ששרים נפגעו ונחרבו מאותו מסית ומדיח שנתהווה מעצתו של בלעם הרשע, ואפי׳ לתלמידי הישיבה היה מספר, וכפי ששמענו מאחד מתלמידיו שפעם בשיעור מוסר שהיה נוהג לומר לתלמידי הישיבה בשעות הערב סיפר על סיפור מחריד שהגיע אליו באותם ימים על משפחה חשובה ביותר שנחרבה עד היסוד כתוצאה מכלי האינטרנט.

את דרכי המאבק הרצויים והמועילים נגד כלי האינטרנט ראה מרן הרב ואזנר זצ״ל ע״י ריבוי תעמולה ופרסומות שזהו כידוע הכח החזק ביותר וכפי שכתב במכתב לבנו מ״מ הגה״צ רח״מ שליט״א (הובא בספר מלבושי מרדכי עמ׳ שצ״ג) וז״ל: ...”ועיקר שבעיקרים צריכים לעשות פרופגנדה (תעמולה) פרסומים בכל שופרות היהדות החרדית, מגודל המכשלה, להחזיר הפחד בלב יראי אלקים”...

הומת אש

התחזקות בעניין הציות להוראותיו של מרן הרב וואזנר זי"ע מיד אחר פטירתו

מתוך הספד מפי המשפיע הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א

להכניס ענייני פירצות וכדו' וכדו' עמד ההייליגע אריה דבי אילעי, די הייליגע לייב, נגד אותם פרצות ונטר כרם בית ישראל.

ידוע התבטאויות של גדולי עולם מהדור הקודם שכבר הפליגו בגדלותו. מבעלזער רב, חזון איש, סאטמער רב, ורבי ישראל אבוחצירא ועוד הרבה צדיקים זי"ע שהפליגו בהפלגת נוראות במעלתו עוד בימי עלומיו בחינות של רוח הקודש. וגאונים וצדיקים העידו שהיונגער רב הזה הוא נשמה כוללת שהשי"ת בחר להנהיג את כלל ישראל. והבעלזער רב אמר פעם שכמו שהיונגערמאן הזה פוסק כך פוסקים בשמים. והד' אמות של הלכה בדורו זה אצל הרב של זכרון מאיר, ועוד הפלגות. עכ"פ לרב וואזנר היו שלימות והיקף נדירים, ואף שבי"ה יש הרבה גדולים ועצומים בכלל ישראל, אבל אצלו העידו גדולי הדור זי"ע שאבינו שבשמים ייחד לו היקף נפלא בשביל כלל ישראל, היקף של שלימות בהלכה, ובכל חלקי התורה, וכל חלקי העבודה, קדושה וטהרה, עם כזה שלימות של הייליגע רועה ישראל, מצד אחד התקיפות, ומאידך גיסא רך כקנה, שמאטע, די נאסע תפילות פאר כלל ישראל, זה שלימות והיקף שהשי"ת ייחד להנהגה של כלל ישראל.

בין ענייני העבודה של התאבלות בכיה והספד שאבינו שבשמים רוצה שכלל ישראל זאלען פראווען בעת הסתלקות צדיקים, יש את העבודה שאי' מהרבה צדיקים זי"ע, שכשאחד מגדולי הדור מסתלק [וכ"ש כלל ישראל] דיגער גדול כבזה היקף, שהיה די הייליגע נוסר הכרם, כרם בית ישראל, ובפרט בשנים האחרונות קודם הסתלקותו שנתקבל אצל כלל ישראל לכלל חוגיו באופן מיוחד] שיש בחינה שמסתכלים מן השמים על כל יידישע שטוב ועל כל יחיד ויחיד מכלל ישראל אויב מ'פאלגט דעם צדיק, אם שומעים ומצייתים להוראות ולפסקים ולהנהגות שהנחיל לכלל ישראל. ואי' מהרבה צדיקים זי"ע שצריך לדעת שמסתכלים על כל יחיד ויחיד חזק מאד, והשי"ת רוצה שמיד אחר ההסתלקות יהיה חיזוק לכ"א בכל עניני הוראותיו.

ריבוננו של עולם הוריד לדור שלנו את נשמתו הגדולה של הרב וואזנר זי"ע רב עם היקף נפלא, אפאראציטישע רב, ראש ישיבה, משיב, עם היקף נפלא, כל הבחינות של עומד בפרץ. גדולי ישראל התבטאו שהרב וואזנר זי"ע עמד עם יד על הדופק של הקומה שלימה של ההייליגע כלל ישראל. כל הקליפות, עצת היצה"ר ורשעים שניסו לערער את קומת עם ישראל בכל אופן שיהיה, כשניסו

וסיפר אחד מהמקורבים אליו, שלפני זמן לא רב בא לפניו אחד שהיה כבר אצל כמה מגדולי ישראל בענין שאלה של קדושה וצניעות, ובא גם לפני הרב וואזנר והציג שאלתו לפניו, וקיבלו בסבר פנים יפות ובפלאי פלאים, ואך כשהזכיר מענין זה נשתנו פניו כלהבה, ולא הסכים להתיר בשום פנים ואופן, והגיעו בני הבית מהחדר הסמוך בבהלה לראות מה קרה, מפני שהיה בקול ה' חוצב להבות אש, וזעק, מ'קען דאס נישט מתיר זיין, בטרתן של ישראל אי אפשר להקל, וניסה לומר לו, גדול זה וגדול זה התיר, והוא בשלו, מ'קען דאס נישט מתיר זיין, ואף כשהגיע לכך שמדובר בהפסד מרובה ממש של בערך כמה מליון דולאר, נשאר בשלו, מ'קען דאס נישט מתיר זיין, סאיז נישט דא קיין היתר, אף שכבר עשו והתחילו, עמד על כך שבזה אין בדיעבד, וכך באמת נשאר.

ואין המציאות שבכל דבר היה מחמיר, כי ידוע שכחו היה גדול ביותר בהתירא. וכפי שסיפר רב גדול אחד, שלא מזמן היתה לו שאלה מאד מאד קשה וגדולה. ולא נכנס לפרטים משום כבודן של דברים, והרב התקשר לבית ההוראה ד'זכרון מאיר', ופסקו לו הרבנים הגדולים שליט"א שישבו שם לאיסור, וביקש לדבר עם הרב וואזנר שיפסוק הוא את הדין, והרבנים הגדולים שליט"א שישבו שם אמרו לו בבירור שאין מה לשאול אותו, ובאמת היה שאלה קשה א גאנצע איבערקערניש, והוא ביקש והתחנן והתעקש שרוצה לדבר עם הרב וואזנר, ובסופן של דברים נתנו לו לדבר עמו, והרב וואזנר אמר לו שיתקשר בעוד שעה, ומי שיועד הפסקים נחתכו אצלו מיד ללא שהיות בדרך כלל, ולא היה מצוי כזה דבר, משום שהכל היה אצלו עם כזה בהירות. ולאחר שעה כשהתקשר אמר לו הרב וואזנר תתקשר עוד שעה, ולאחר ב' שעות אמרו לו הרבנים הגדולים שישבו בבית ההוראה, שהם עומדים על שלהם שאסור, אבל הרב וואזנר התיר, והם אינם משיגים ומבינים את דבריו הקדושים. ואח"כ אמר אותו גדול שמצא מראי מקומות בכמה ספרי שו"ת שמדברים על שאלה כעין זו, ואחד מהם שו"ת שאילת יעב"ץ שמביא את סגנון השאלה הזו ומסיים שם בסוף

כולנו שמענו וראינו מה שאמר וכתב בימיו ושנותיו האחרונים עלי אדמות, ונביא כאן כמה פירורים מעט מזער מדברי קדשו. וזה לשונו, האינטרנט וכל שאר שמות שיש לו אפילו עם פילטער שמרחק כל אפשרות חלילה וחלילה, אף שהוא רק לצורך פרנסה אסור להכניסו בביתו. ועוד אמר, ואם חלילה וחלילה ימצאו פורצי גדר שלא ירחקו את האסון הנורא של האינטרנט איסור גמור ע"פ תורה וחרם חמור ע"פ תורה לבקר בבית זה, ואם יש ליהודי בביתו הוא פורץ גדר, וכל מה שקבעה התורה על הפורץ אמורים עליו.

ובכתב יד קדשו שכתב וחתם עליו כתב, בודאי ובודאי כל הירא לדבר ה' והחכם עיניו בראשו יתרחק לגמרי לגמרי מהדבר האסור הזה האינטרנט, וכל תולדותיו, איפון ומכשירים, וכל שם וחניכא דאית ליה, אפי' חסום לגמרי, וכתב שם, שבאמת היה צריך לאסור הדבר הנורא הזה לגמרי אפילו לצורך פרנסה, ולא לאפשר להשתמש בזה אפילו חסום לגמרי ממש, אבל בעוונותינו הרבים נפרץ, לכן ראינו צורך להציל ככל שניתן... היינו, שאין מותר רק לצורך פרנסה, וח"ו לא בבית, וסגור לשימושים אחרים וחסום לגמרי ממש, ומי שאינו מקבל תקנות וגדרים אלו הרי הוא פורץ גדר, עכלה"ק.

ועוד כתב, מי שיכול שלא להכניס מחשב לביתו כלל וכלל אפילו בלי אינטרנט כלל וכלל, יציל בכך את עצמו ובני ביתו ממכשולים חמורים ויסייע לו לגדל את ילדיו לתורה וירא"ש על טהרת הקודש. הוא היה אוסר את כל המחשב ובקושי התיר. **וסיפר אחד מגדולי בעלי ההוראה שישב אצל הרב וואזנר זי"ע בשעה שבא לפניו יהודי לבקש היתר להחזיק כלי לצורך פרנסתו, וניסה לשכנע את פוסק הדור שהוא מוכרח, והתחנן אליו בכל כוחו שניסה למצוא היתר, ולא מצא בשום אופן. וחשב לעצמו אותו גדול שזה אותה הבחינה כיבכול שהיהודי הזה עומד על יד הרכבת לאושוויץ ומבקש ומתחנן על נפשו להיכנס, ודופק על הדלת בכל כוחו שיכניסו אותו, ועומד שם ערליכער יוד וסוגר את הדלת בפניו וזועק לעברו ניין איך לאזט נישט, ברח מכאן. והוא מנסה בכל זאת, ביטע, האט רחמנות, שיכניסו אותו.**

תהיה מתוך רחמים וחסדים מגולים ותשובה מאהבה, כדאי' מהרבה צדיקים זי"ע. וההתאבלות והבכיה שלנו צריכה להיות על זה שלא זכינו שהוא יביאנו לקבל פני משיח צדקינו.

והשי"ת יעזרנו שע"י שנעבוד העבודות של ההתאבלות וההתאמצות לציית להוראותיו ועקשנות דקדושה, וכמו שכבר הזכרנו שלאחר פטירת הצדיק השי"ת נתן כוחות למעלה מן הטבע של פאלגון, פי שניים, וע"כ נתחזק בזה יחדיו כרצון אבינו שבשמים, וכשאבינו שבשמים רואה שמתחזקים והולכים בדרכיו וכולם מקושרים וחמים, וכולם מרגישים את ההתקשרות, ומכניסים לילדים ולצאצאים די הייליגע מסורה, די נועם ה', עם תקיפות, יביא משיח צדקינו מתוך רחמים וחסדים פשוטים בבי"א.

נכתב ע"י מערכת 'על חומותינו'
ומובן מאד שאינו מדויק, וכל אחד יכול לשמוע
בטעלפון 02-6581000 ולאחמ"כ 11161

התשובה לאחר שמתיר, 'והסברא ניתן להבין רק לדקי השכל', והדברים מבהילים.

אי' מצדיקי הדורות שצדיק מסתלק באריכות ימים ושנים, עם כזה זכרון, עם כזה היקף של מעל אלף תלמידים, תלמידי תלמידים, צאצאים, רבנים, זה בזכות שכלל ישראל ציית להוראותיו, ואם יש חס ושלום חסרון בפאלגון לדבריו אז הוי להיפך. וכך גם אמר בפירוש הרב וואזנר זי"ע, שאם היו מצייתים להוראותיו היה בכל תוקפו ועם כל הברען עד זקנה ושיבה ביתר שאת ועוז.

ואין אתנו יודע עד מה, אבל אחד מן הבחינות, ובפרט שכבר כמה גדולים אמרו שאנחנו כבר קרובים מאד למשיח, וגם הרב וואזנר בעצמו אמר כמה פעמים שנסיון הכלים של הדור הוא הנסיון האחרון קודם משיח, ואמר שמקוה שכלל ישראל יעמוד בנסיון הזה, ויזכה ביחד עם כלל ישראל לקבל פני משיח צדקינו. ואף שבעוונותינו הרבים לא זכינו לכך, **אבל אנו מבקשים ומתחננים לפני אבינו שבשמים התם קאימנא, ונבקש מההייליגע נשמה שתעורר רחמים שהתגלות משיח**

מתוך דברי הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א **בדרשה בהיכל ביהמ"ד הגדול - כ"ב שבט תשע"ה**

... איתא מהרה"ק מקאברין, להודיע לבני האדם גבורותיו - צריכים להודיע לאדם מעלותיו. אתם צריכים לדעת מעלתכם הרמה, שכל העולם יודע שההייליגע קהילה כאן מצויינים בקדושה וטהרה. שמעתי מאחד מהעסקנים הגדולים בכלל ישראל בנושא ה'כלים' מארה"ק, תלמיד חכם וצדיק גדול, כשחיזק איזה קהילה ואמר להם, **הביטו וראו את הקהילה הקדושה סערט ויז'ניץ, איך שמתנהל שם הכל בקדושה וטהרה, וכן תעשו. קהילה קדושה זו מהוה דוגמא ומופת לכל היהדות הנאמנה.** אבל כולנו צריכים כסדר להתחזק בכל עת, איננו יודעים איזה נסיונות ימית עלינו היצה"ר, איזה קשיים יעמדו בפנינו עוד מעט, על כן נאזור כגבר חלצינו...

ארבעט מאכט פרייז?!

מרנא בעל 'שבט הלוי' יושב בחדרו, ראשו ורובו מונחים בתוך הגמרא והתוספות. קולו מתנגן במתיקות 'שירים מעבין איכא בינייהו'...

מתוקים מדבש ונופת צופים.

כשלפתע נכנס מאן דהו ובקשה בפיו, רבי אני צריך אינטרנט לצורך פרנסתי...

ניין ר' יוד, בשום פנים ואופן, ניין ניין.

אבער רבי, מנסה הוא לשכנע בכל כוחו, אני מוכרח...

ניין, פוסק שוב גדול הדור. סאיז נישט פאר דיר...

אבער רבי איך דארף דאס האבן, מנסה הוא לשכנע.

ניין, סאיז נישט פאר דיר. מרחיק הצדיק את היהודי מרכבת המוות הקורצת.

אחד מגדולי מורי ההוראה שישב שם באותה העת, לא יכל להירגע מאותו מחזה. האופן הנחרץ שבעל שבט הלוי הביע את דעתו, והנסיון לשכנע לשנות את הפסק, הזכיר לו את אותו שוטה המנסה בכל מחיר להשתחל לרכבת המוות ומרן פוסק הדור צוצק"ל מונע זאת בעדו!

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

רכבות מסע ארוכות. הקור חודר לעצמות וללב. שיניים נוקשות. עיניים סהורות מביטות באימה באכזריות הבלתי נתפסת.

חורף תש"א, פולין. אנשים נשים וטף נאספים בתחנת הרכבת, צווחות חייתיות מתערבלות עם לביל הקולות המפוחדים וזעקות הילדים.

קציני האס. אס. נועצים את קני הרובים בהמון היהודי ודוחקים בו לעלות לקרונות. צפיפות, מחנק, ריח של מוות.

דלתות הברזל הענקיות ננעלות בטריקה. גלגלי הרכבת מתחילים לנוע באטיות לעבר הבלתי נודע.

לפתע, ריצה, התנשפות, מישהו ניגש לדלתות והולם בהם באגרופיו "ברידער, איהר מוזט מיר אויפמאכן, איך וויל אויך אריין גיין..."

מאחוריו צץ לפתע יהודי נשוא פנים. מלאך מהשמים, יד חמה ורחומה מונחת על כתיפו, ניין ר' יוד, בשום פנים ואופן, ניין ניין.

אבער רבי, אני מוכרח, הבטיחו ש'העבודה משחררת'...

הפעם שתי הידיים מונחות על כתפיו ברכות ובדאגה אבהית ומניעות את רגליו הרחק מן הרכבת - ס'איז נישט פאר דיר, גיי נישט!!!

...

שעת האכס

**מתוך שיחת חיזוק מאת הגאון
רבי יעקב מאיר זוננפלד שליט"א
רבה של רנסים**

יום אחד קראתי בעיתונות החרדית ציטוט מאחד הכתבים החילוניים, שכתב כך: "אנחנו החילונים, מאוד חרדים מהחרדים. הם מתרבים, ואנחנו רואים מה שהולך להיות כאן (הם הרי יודעים בדיוק מה שהולך אצלם, ורואים מה שהולך אצלנו עם בתים מלאים בילדים נכדים ונינים). יש לנו רק נחמה אחת, שקוראים לה אינטרנט!". אתם שומעים איך שהוא כותב?

הוא בעצם אומר שהאינטרנט יעשה להם את העבודה, אתם מבינים את הנוראות שבזה? ומה שהכי נורא הוא שהוא גם צודק, כי הדבר היחיד שיכול להרוס ח"ו את היהדות החרדית הוא האינטרנט, ולכן צריכים להבין באיזה מצב ותקופה אנחנו נמצאים, זה מצב של מלחמה נוראה.

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל היה אומר תמיד, שישנן מלחמות מתמשכות בין האומות, ויש בהן הרבה קרבות, ולא בכל קרב מוציאים את כל כלי הנשק. אבל ישנו "קרב ההכרעה", שהוא הקרב האחרון, ושם כל צד מוציא את

דבר כזה? יהודי שמחבר ספרים, ובשלשה לילות נכנס עמוק והתנתק מהכל!

דיברתי פעם לאמהות בסמינר, ולאחר ההרצאה ניגשה אלי אמה בוכיה. "מה קרה?", שאלתי. "אני אלמנה!", ענתה. "מתי נפטר בעלך?" - "הוא עוד לא נפטר" ... "אז איך נהיית אלמנה?" "אני אלמנה יותר גרועה מכל האלמנות, כי אלמנה רגילה שבעלה נפטר כולם מרחמים עליה, אבל בעלי מאז שהתחיל עם האינטרנט, מגיע הביתה מהעבודה, נכנס לחדר, ולא מדבר עם אף אחד, הוא עסוק עד שלש בבוקר עם הטינופת הזאת! אין לי בעל, ולילדים אין אבא, האם אינני אלמנה? אבל אף אחד לא עוזר לי" ... ושוב התחילה לבכות: "הבנות שלי מתחילות עכשיו שידוכים, ומה אני עושה עם אבא כזה? הילדים מתחננים לפני, והוא אומר: אני מצטער מאוד, אני מבין, אבל אינני מסוגל להתנתק!"

סיפר לי הרב בן צור שעוסק בגמילה מהדברים האלה, שבא אליו ראש ישיבה לטיפול. הוא תפס בחור עם איפיון וזרק את הבחור מהישיבה, אבל הוא שח לזרוק גם את האיפיון... הוא הניח אותו בחדר הרמ"ם, ויום אחד אמר לעצמו: "הרי זרקתי בחור, אז אני צריך לראות על מה זרקתי אותו". הוא פתח לראות וראה שאכן הוא צדק... אבל בפעם השניה והשלישית הוא כבר נשאב לשם, ואמר לי הרב בן צור שזה לקח לו שנה שלימה עד שהוציא אותו מהגיהנום הזה, ואני מדבר על ראש ישיבה! האם היה פעם דבר כזה? ישנן גם נשים שגידלו את ילדיהן במסירות נפש, וכמה מהן עזבו את הכל רח"ל! איך אשה מוותרת על הילדים שלה, "התשכח אשה עולה מרחם פרי בטנה"? האם היה פעם דבר כזה? אתם יודעים כמה נשים עזבו את הילדים בשביל זה?! האם היה דבר כזה מעולם? אתם מבינים על איזה מזיק מדובר פה? האם יכול משהו לומר שלי זה לא נוגע?

היה פעם כנס של מנהלי ת"ת, ועמד מישהו ודיבר בצורה חריפה. לאחר הכנס ניגש אליו מנהל אחד ואמר לו: "תפסיק להשחיר כ"כ, למה אתה כ"כ

כל כלי הנשק שלו, כי כבר אין טעם לאגור נשק לקרב נוסף כי הוא לא יהיה, עכשיו יוכרע הקרב לכאן או לכאן! והוא אמר אז שבקרב האחרון יוציא השטן את כל כלי הנשק שלו, ואם הוא יוציא את כל כלי הנשק גם אנחנו צריכים להוציא את כל כלי הנשק שלנו, נדמה לי שלפי"ז יש לנו הסבר נפלא על כל מה שקורה: ר' אליהו עוד לא תיאר לעצמו כל מה שיקרה. פעם חשבו שהטלויזיה היא החורבן הכי גדול, אבל היום אנחנו יודעים שהיא כאין וכאפס כנגד האינטרנט. זהו כלי הנשק הנורא הגר"ש אלישיב זצ"ל אמר שעוד לא נברא שטן כזה מימות עולם, שמחריב את הכל! אבל לא רק מחריב, אלא נמצא בכל מקום.

אתה יכול ללמוד כל היום בהתמדה, רק יש לך שטן אחד בכיס, ובלילה אתה מוציא אותו ויורד למדור השביעי של הגיהנום ממש, אני לא מגזים, כל היום הוא לומד, ובלילה הוא יורד למדור השביעי, וזה מחריב, גם מה שאני יודע זה כבר נורא נוראות, אבל אני שומע שהמצב עוד יותר חמור ממה שאני יודע.

סיפר לי גיס, שהוא מכיר אחד שהיה ת"ח שחיבר ספרים טובים, והיה כותב אותם במחשב הנייד שלו, והיה יושב תמיד בחדר הלימוד ולומד. בתקופה מסוימת התחילו ב"ב לראות שהוא נהיה מתמיד מדי גדול... שתיים בלילה, שלש בלילה, והוא לא הולך לישון. לילה אחד הם החליטו לראות מה פשר ההתמדה הגדולה הזאת? ונכנסו לחדר, וחשכו עיניהם לראות במה הוא מתעסק, בדברים הכי מתועבים שבעולם! ושאלו: "בזה אתה מתעסק?" - "והוא ענה: "אני מצטער לומר, שאני כבר לא מסוגל להתאפק. יום אחד ראיתי את זה בטעות כי המחשב לא היה חסום (כנראה שבפעם השניה הוא רצה להבין במה הוא טעה, ובפעם השלישית כבר לא רצה לדעת...), והיום אני נמצא עמוק עמוק ואני כבר לא מסוגל להתנתק!". לא חלפו ימים אחדים והוא התנתק ממשפחתו, והיום הוא חי כמו גוי גמור, וזה לא בחור צעיר, אלא אדם שגידל משפחה במסירות נפש, וכבר מחתן ילדים, ועל הכל הוא ויתר והרס את המשפחה ואת ההורים שלו, והכל בשביל תאוה! האם היה פעם

מתמשכים הם לא היו עומדים בהם, משא"כ כבשן האש שזה חד פעמי. והנה לכאורה יש כאן פגם בגדלותם של חמ"ו, אז למה מספרים לנו את זה? והוא מתרץ שרצו ללמדנו, למה באמת נתן להם הקב"ה את כבשן האש ולא יסורים? כי הוא ידע שביסורים הם לא יוכלו לעמוד, ולכן לא נתן להם אותם, זה בא ללמדנו שהקב"ה נתן רק נסיונות באלו שאפשר לעמוד בהם. נכון שבדרך הטבע אי אפשר לעמוד בנסיונות של הדור, אבל הרי הקב"ה הוא זה ששלח אותם, וא"כ ברור שיש לנו את הכוחות לעמוד בהם. איך באמת? כאן אנחנו צריכים להבין משהו. כפי שדיברנו מקודם זו מערכה ככל המערכות, ואנחנו נמצאים בקרב ההכרעה. רק מי שיעמוד בנסיונות - יזכה.

לפני שנסעתי שאלתי את הגר"ח קנייבסקי שליט"א מה לומר ליהדות צרפת, הוא נתן לי גם מכתב ושאל אותי: "מה אתה רוצה לומר להם?", עניתי לו: "אני רוצה לומר להם את מה שאני זוכר, שרבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל היה אומר שחז"ל אומרים "וחמושים" - רק אחד מחמישה זכה לצאת ממצרים, ולמדנו מכאן שלאולה לא כולם זוכים, רק מי שיעמוד בנסיונות. האם אני יכול לומר ליהדות צרפת שזה גם מה שיהיה עכשיו, שמי שיעמוד בנסיונות יזכה, ומי שלא יעמוד בהם לא יזכה לגאולה?" - והוא אמר לי: "אתה יכול לומר להם את זה, ובשמי!".

צריך לדעת שבנסיונות האלה אנחנו נמצאים במאבק הנורא של הכנעת הס"א, ולשם כך הוא הוציא את נשק הנורא שנקרא 'אינטרנט'. כולנו רוצים לזכות לגאולה, אבל אי אפשר לזכות לה אם רק נאמר "ותחזינה עינינו". בזה עדיין לא השגנו, כי הקב"ה שולח נסיונות ונצטרך לעמוד בהם. איך נעמוד בהם? רק אם נשמור על בתינו בקדושה ובטהרה במסירות נפש, אז יתקיים בנו "ושכנתי בתוכך".

איך באמת נזכה לכך? ישנו מדרש מפורסם (בקהלת רבה פרשה א, ילקוט מלכים קפב, וע' הר המוריה הלכות בית הבחירה פ"א סוף ה"ח): "מעשה בר' חנינא בן דוסא שראה בני עירו מעלין נדרים ונדבות לירושלים, אמר: הכל מעלין

מפחיד ומגוים?!", והוא ענה לו: "הלואי והייתי מגוים". לאחר חודש הוא פגש את המנהל ברחוב והוא פורץ בבכיות נוראות: "לא הגזמת! איבדתי שני ילדים בשבועיים האחרונים, לא ידעתי שהם מתעסקים עם אייפונים!". משהו סיפר לי שהיתה כיתה שלימה בחידר שהתקלקלה! היה שם ילד שלמד פעם בחידר וזרקו אותו, ויום אחד הוא הגיע לבקר עם אייפון וקלקל כיתה שלימה! לא צריך לזה הרבה זמן, מספיק שעתיים עם אייפון, מראים להם מה שיש שם וזה מספיק!

והנה חלק מהמלחמה היא האדישות הרבה. יהודים שואלים אותי: "האמנם כצעתה? למה אתה עושה כאלה צעקות?", אמרתי להם: "זה הרבה יותר גרוע מכצעתה!". חלק מהבעיה היא שישינה אדישות נוראה. דיברתי פעם לפני בעלי בתים, שאם בעבודה מחייבים להחזיק אייפון אז ברור שצריך להתפטר. אם רבי חיים פוסק שזה ירהר ואל יעבור, אז זה פשוט. היה שם יהודי פשוט אבל ירא שמים, ואמר לי כך: "הרב, אני עובד בחברה חרדית שהמנהלים חרדים, והם מחייבים אותי להחזיק אייפון לא חסום. מה אני צריך לעשות?", עניתי לו: "מחר בבוקר תגיע לעבודה, ותאמר שבשום פנים אתה לא רוצה להחזיק את זה!" "ואם הם יאיימו עלי בפטורין?" - "אז תתפטר, אין לי שום ספק בכלל, ותעדכן אותי מה קרה".

למחרת בעשר בבוקר הוא מצלצל: "הגעתי בבוקר לחברה, וביקשתי: 'תפטר אותי מהאייפון', והם ענו: 'פה בחברה שלנו לא שייך בלי זה'. אמרתי להם: 'אז אני רוצה להתפטר', והם ענו לי: 'אל תהיה חניק'. דהיינו אל תהיה צדיק גדול. אתם שומעים? מי שנזהר מאייפון נחשב 'צדיק גדול', וזה חלק מהחורבן. כל אחד ישאל: אז מה עושים? בדרך הטבע זה לא פשוט שנצליח, זה בכלל לא פשוט, ואנחנו במצב חמור מאוד. אבל איך בכל זאת אפשר להתעודד? כי צריך לדעת שאת כל הנסיונות שולח הקב"ה, והם לא הגיעו לבד.

החידושי הרי"ם זצ"ל אומר דבר נפלא מאוד: הגמ' אומרת בכתובות (לג'): "אלמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה פלחו לצלמא", אם היו נותנים להם יסורים

אחרי שהוא עשה באמת כל מה שהוא יכול, באותו הרגע קרה הנס.

מה זה מלמד אותנו? שכאשר אנחנו נמצאים במצבים שנראים לכאורה בלתי אפשריים, אומר לנו הקב"ה: אל תעשה מה שאתה לא יכול, אבל תעשה מה שאתה כן יכול! היום, כדי לשמור על כל אחד מילדינו, צריך לכל ילד לפחות חמשה מלאכים כדי לשמור עליו... אבל הקב"ה לא ישלח לנו מלאכים אם נשכב במיטה ונשלח אותם לשחק עם כל מי שהם רוצים, ורק אם נעשה מסירות נפש אז הוא ישלח לנו מלאכים לשמור על הילדים שלנו.

הרבה יהודים אומרים: "רבוש"ע, אני לא יכול לשמור על הילדים, אני מכבד אותך במצוה הזאת..."... הקב"ה לא ישמור לך ככה על הילדים! אם תעשה כל מה שאתה יכול במסירות נפש, אז הוא ישמור לך על הילדים, וגם עליך הוא ישמור כי גם אתה צריך שמירה ולא רק הילדים. אם מצידינו נעשה כל מה שאפשר, יתקיים בנו "כי מלאכיו יצוה לך, ואם לא - אז ה' ירחם". לכן דבר ראשון - כולנו יוצאים למלחמה. מי שחושב שהוא נמצא במצב של שקט, אין לו מושג מה קורה, אנחנו נמצאים במלחמה נוראה, מלחמת עולם עלינו, על הילדים שלנו, ועל התורה, ובמלחמה זו יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה. עלינו לצאת מהאדישות, ולעשות כל מה שאפשר עם כל הכח.

אם האשה עובדת במקום שלא ברור מהי החסימה שם - לא לסמוך ש"זה יהיה בסדר", כי זה לא יהיה בסדר! בדרך הטבעי איך שום דבר שיהיה בסדר, אלא תשאל ותברר ותתייעץ ואל תסמוך על אף אחד, כי בדרך הטבע הכל יתפוצץ לך בפנים. אל תאמר: "אני צריך פרנסה", האם בשביל זה אתה רוצה לאמלל את הבית שלך, את אשתך ואת הילדים? צריך לשאול בכל ענין כמו במצב של פקוד נפש ממש, בלי שום הגזמות, וכשנמצאים בפקוד פועלים עם כל הכוחות...

בכנס חיזוק מוצש"ק תז"מ תשע"ה

לירושלים נדרים ונדבות ואני איני מעלה דבר! מה עשה, יצא למדברה של עירו וראה שם אבן אחת ושברה וסיתתה ומירקה, ואמר הרי עלי להעלותה לירושלים. בקש לשכור לו פועלים, נזדמנו לו חמשה בני אדם, אמר להן מעלין לי אתם אבן זו לירושלים, אמרו לו תן לנו חמשה סלעים ואנו מעלים אותה לירושלם, בקש ליתן להם ולא נמצא בידו דבר לשעה, הניחוהו והלכו להם. זימן לו הקדוש ברוך הוא חמשה מלאכים בדמות בני אדם, אמר להם אתם מעלין לי אבן זו? אמרו לו: תן לנו חמשה סלעים ואנו מעלין לך אבןך לירושלים ובלבד שתתן ידך ואצבעך עמנו. נתן ידו ואצבעו עמהם ונמצאו עומדים בירושלים, בקש ליתן להם שכרן ולא מצאן, נכנס ללשכת הגזית ושאל בשבילם, אמרו לו דומה שמלאכי השרת העלו אבןך לירושלם! וקראו עליו המקרא הזה 'חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב' - קרי ביה לפני מלאכים יתיצב".

מהו הפשט במדרש הזה? הרי ר"ח בן דוסא היה עני ואביון, והמלאכים נשלחו מהקב"ה להעלות לו את האבן, אז בשביל מה הם בקשו ממנו חמשה סלעים, שבטח לקח לו שנתיים לחסוך? ודבר שני, למה הם צריכים שהוא יעזור להם?

אלא הדבר בא ללמד את כולנו, כי אנחנו יודעים היטב שעל כל ענין קשה אנחנו אומרים: "אני לא מסוגל", "זה בלתי אפשרי", יש לנו הרבה הסברים מדוע אנחנו "לא יכולים" ו"לא מסוגלים", כולנו מכירים את זה, ואומרים את זה צעירים כמבוגרים. גם לר"ח בן דוסא היה תירוץ מצוין, כי באמת אין לו מה להביא, אבל הוא לא חשב על "מה אין לי", אלא "מה יש לי", מה אני כן יכול, אולי אני כן יכול לעשות משהו? וכיון שלסתת אבן אני יכול, אז אני אעשה את זה. נו, גמרת לסתת, ועכשיו מי יעלה לך את זה לירושלים? זו שאלה טובה, אבל אני אעמוד בצומת. הרי אתה רואה שאף אחד לא רוצה לקחת בחינם, אז תחזור הביתה! לא, הוא אומר לעצמו: "הרי לעמוד בצומת אני יכול, אז אני עומד!". הוא לימד אותנו מה אנחנו כן יכולים. ולמה המלאכים ביקשו ממנו כסף? כדי שיתן כל מה שהוא יכול, וגם לשים יד אתה יכול - אז תשים! ורק

החיים שאחרי ההדברה

הלב והריאות; בעודם מיטלטלים בין תקווה זהירה לתהומות החידלון - פנה האב גיבור-הרוח, ר' שמעון גרוס, לרב מנחם שטיין - מגדולי המגידים והמעוררים בציבור. האב השכול והחדד חש צורך לבקש מן הציבור להתעורר, לקרוע את השמים, לעשות מעשים למען הילדים הרכים - אפילו למעלה מדרך הטבע: בדיוק כפי שהישועה צריכה להיות.

הרב גרוס ביקש מהרב שטיין לעורר ולדבר בנושא המכשירים הטמאים, תחום שבו הוא חש שיש צורך לפעול.

הכנסים אכן התקיימו - גם בנתניה, מקום מגורי הוריו של הרב גרוס, וגם בגבעת מרדכי - שכונת-מגוריה של המשפחה עצמה. המודעות בישרו על ערב למען ילדי גרוס - ואנשים רבים נטו לחשוב שהם מתבקשים לתרום מכספם למימון הטיפול הרפואי הנדיר והיקר, ואף הצטיידו בכסף לשם כך, בבואם אל הכנס...

אבל הרב שטיין לא ביקש תרומות כספיות; הוא תבע את הלב. הוא נשא דברים חריפים ונוקבים אודות סכנת האינטרנט ובגנותו, והמילים חלחלו אל הלבבות הפתוחים - אותם שייחלו ושיוועו למען בריאותם של לבבות אחרים, קטנים כל-כך...

המחזה שנראה מיד בתום הכנס, הפעים והדהים: מכשירים רבים נופצו אל הקרקע, מכשירים רבים אחרים הונחו מתחת לברז והורטבו במים זורמים, כדי להבטיח את יציאתם מכלל שימוש. "הדברת המזיקים"

זה היה לפני קצת יותר משנה - בסופו של חודש שבט, תשע"ד - כאשר אל הזרימה הרגילה של חיי-כולנו פרצה פתאום ידיעה מטלטלת מירושלים, ועצרה הכול למשך זמן ארוך.

"2" לידות, בת 4 ובת שנה ושבעה חודשים, נפטרו כתוצאה מהדברה שנערכה בביתן", הלמו בנו הידיעות. "אחיהן בני החמש והשש מאושפזים במצב קשה, וחייהם בסכנה".

בבת-אחת, נדחקו הצידה כל ענייני היום-יום הפעוטים. הלבבות של כל עם ישראל חברו זה לזה והלמו בקצב אחיד - יחד עם ליבותיהם של הרב שמעון גרוס ורעייתו, שמצאו את עצמם מיטלטלים בסערה איומה: בין האבל הנורא על אובדן של שתי הנשמות הזכות והרכות, לבין המאבק הכמעט-נואש על חייהם של חיים מיכאל שלמה בן ה-6, ושל רפאל יצחק אייזיק בן ה-5.

גז הפוספין, שבאמצעותו בוצעה ההדברה בבית משפחת גרוס, משתק את החמצן המועבר לתאי השריר, ובדליפתו המסוכנת - גרם לפגיעה חמורה בלבותיהם הצעירים של שני הילדים. הרופאים עמדו חסרי-אונים, מודים בעובדה שמדובר בפגיעה נדירה: הגז והשפעתו אינם מוכרים דיים לעולם הרפואה, ואין כל דרך לדעת כיצד יחלימו הילדים - והאם בכלל.

בעוד שני בניו שוכבים בבית-החולים שניידר ומחוברים למכונת ה"אקמו", המחליפה את פעולת

האכזר

הוא מגיע לכל מקום,
הוא נמצא בכל מקום,
ובאכזריות, מחבל בכל מקום...

...

שעות יפות של שלווה משפחתית,
רגעים מיוחדים של רוגע ויישוב הדעת -
מתנפצים לרסיסים של צער ותוגה.

זמנים המיועדים לאוזן קשבת,
קשרי יחסי אנוש מובנים ובסיסיים -
מתנפצים, מתפזרים ומותירים שובל
של כאב וחוסר אונים.

טוהר וערכים, נקיות ומוסריות -
נעלמים ונמוגים, ומקומם תופס
הנהגה של זרות.

צנעת הפרט ורשות אישית של יחיד -
נחשפים ומתפרסמים ללא זיק של
התחשבות וחמלה.

הדדיות ואחווה, שלום ואחדות
עדתית וקהלית -
נקרעות ומתפלגות בתרועת אנחה צורבת.

...

זה לא נעשה לבד.
האכזר עושה זאת "בקבוצות".
אך בל נשכח - זה "כשר"...

הזו הייתה כה אמיתית, כה מרגשת, כה מקדשת שם
שמים -

והיא פעלה!!!

את מה שכמעט החריבה ההדברה הקודמת, הצילה
ההדברה הזו...

מיד לאחר שני האירועים, בנתניה ובירושלים, חל
שיפור דרמטי במצבם של שני הילדים. הם יצאו מכלל-
סכנה, ומצבם הוסיף להשתפר עם כל יום שחלף, עד
לשחרורם ולשובם לחיים תקינים, נורמליים ובריאים
ברוך ה', עמו"ש.

השיפור הפתאומי והמדדהים במצב הילדים היה
בבחינת נס ופלא - עד כדי כך, שאחד מן הרופאים
בצוות בית-החולים "שניידר", שבו טופלו הילדים,
חזר בתשובה מגודל התפעמותו לנוכח הנס האדיר.

כיום, ילדי גרוס החמודים - והבראים ב"ה! -
מאושרים, יחד עם הוריהם, באחיהם התינוק, שנולד
כמעט שנה לאחר האסון. די להיזכר בהם כדי להפנים,
עמוק אל תוכנו, את הידיעה - שכאשר יהודי עושה
דבר נגד טבעו ורצונו, הקב"ה נוהג עמו בדיוק בדרך
זו - ומשפיע עליו, ועל כל עם ישראל - ישועות, רחמים
וחסדים גלויים, אף מחוץ לדרך הטבע.

הלוואי שנזכה! אכ"ר.

(עפ"י דברי הרב מנחם שטיין שליט"א
בשיחתו עם מערכת "על חומותינו")

מן החומה ולפנים

ס'שמעקט נישט...

לאחר שמספר וונטות רבי עוצמה טיהרו את בית-המדרש נפנו משתתפי השיעור לר' קלמיש והבהירו לו שאמנם הוא מתפרנס למחייתו מחנות דגים אך בבואו לבית-המדרש או אפילו כשנפגש עם אנשים הוא לא חייב להזכיר להם על ידי חוויה רגשית שהוא עובד בחנות דגים...

...

אינטרנט, גם אם הוא חסום הוא לא כשר. אינטרנט חסום ניתן באופן של דיעבד שבדיעבד לאלו שהתברר שנצרכים לכך באמת, אך גם הוא עלול להביא מכשולות ולהדיף ריח לא טוב...

אי לכך, אינטרנט גם אם הוא חסום הוא לא נושא לשיחה, ועל אחת כמה וכמה שמכשיר אפי' שיש בו אינטרנט חסום אין מקומו ברבים ובדאי לא בבית-המדרש. נוכחותו במקומות אלו הוא זלזול בכבוד הציבור וכבוד בית-המדרש.

ובפרט המכשיר שיש בו אפשרות "חיבור לקבוצות" גורם למשתמש להתעסק בו באופן תמידי ובלתי פוסק גם ברבים וגם בבית-המדרש, והמכשולות האינטימיים הקיימים ב"חיבור לקבוצות" מדיפים סרחון וצחנה למרחקים, ועל זה היה דווח לבנו...

כמו בכל יום ישבו יחדו משתתפי השיעור ב'דף היומי' במרכז בית-המדרש השכונתי והאזינו בהנאה וחדוות-התורה לשיעור המרתק.

לפתע החל להתפשט בחלל האוויר גל מצחין של סרחון דגים עד כדי מחנק. משתתפי השיעור החלו להשתעל בזה אחר זה בקולניות איומה והמקום נהפך למקהלת צרצרים וכחוכי גרון, תוך כדי שהמשתתלים סותמים את נחירי חוטמיהם בחזקה לבל יהין לפלוש לתוכו הגל העכור.

עודם משתעלים ומתייסרים מהאוויר העכור, נפתחה דלת בית-המדרש ואל תוך בית-המדרש נכנס בצעדים איטיים ר' קלמיש - מתושבי השכונה - אווז בידיו שקיות ענק מנופחות ועמוסות אשר הביאו עמם גל מבחיל ונורא של סרחון דגים.

ר' קלמיש לא הגיע לבדו - להקות של עשרות זבובים חגו ונעו סביבו במהירות מסחררת כפרופלות המסוק. אי אפשר לתאר את המחזה הנורא שהתרחש שם - משתתפי השיעור החלו לנוס החוצה במצב של ערפול חושים על סף עלפון, ומותירים את ר' קלמיש לבדו, סליחה, עם זבוביו, המום ומשתאה על הבריחה לאור יום...